

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci žalobcu **M., n.o.**, IČO: X., so sídlom v K., *zastúpeného advokátkou JUDr. E. K., AK so sídlom v H.*, proti žalovanému **Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou**, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 5, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia predsedu žalovaného č. ZS 603/00011/2008/R zo dňa 27. novembra 2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S 2/2009-49 zo dňa 31. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S 2/2009-49 zo dňa 31. marca 2009 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. ZS 603/00011/2008/R zo dňa 27. novembra 2008 v spojení s rozhodnutím Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Banská Bystrica, č. ZS 603/00011/2008 zo dňa 07. júla 2008 **m e n í** tak, že poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti M., n.o., IČO X., so sídlom v K., **u k l a d á pokutu vo výške 5 000 €** (päťtisíc eur) určenú podľa § 50 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 64 ods. 2 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za porušenie ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na základe záverov výkonu dohľadu v zmysle zákona č. 581/2004 Z.z., pretože pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientovi P. M. v dňoch 09.07.2007 – 13.07.2007 ošetrojúcimi zdravotníckymi pracovníkmi M., so sídlom v K., pri operácii žlčníka laparoskopickou metódou pri početných zrastoch v operačnom poli nekonvertovali chirurgický zákrok na klasický, čím došlo k poškodeniu a následnému prederaveniu dvanástnika, následkom čoho bolo vážne poškodenie zdravia pacienta.

Vo zvyšku žaloby, týkajúcej sa preskúmania rozhodnutia žalovaného o opatrení na odstránenie zistených nedostatkov žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/, písm. b/ a písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie predsedu žalovaného č. ZS 603/00011/2008/R zo dňa 27. novembra 2008 ako aj prvostupňové rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Banská Bystrica (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. ZS 603/00011/2008 zo dňa 07. júla 2008 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. ZS 603/00011/2008/R zo dňa 27. novembra 2008 zamietol rozklad žalobcu a zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. ZS 603/00011/2008 zo dňa 07. júla 2008 tak, že žalobcovi uložil pokutu vo výške 200 000,- Sk (6 638,78 €) a zároveň mu uložil prijať opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov – povinnosť, aby minimálne jeden člen operačného tímu absolvoval školenie v laparoskopickej chirurgii na akreditovanom pracovisku v trvaní najmenej jeden mesiac na základe ustanovenia § 23 ods. 1 písm. e/ zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 581/2004 Z.z.) a podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok). Žalobca podľa rozhodnutia žalovaného porušil ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 576/2004 Z.z.) tým, že pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientovi P. M. v dňoch 09. júla 2007 – 13. júla 2007 ošetrujúci zdravotnícki pracovníci žalobcu pri operácii žlčníka laparoskopickou metódou pri početných zrastoch v operačnom poli nekonvertovali chirurgický zákrok na klasický, čím došlo k poškodeniu a následnému prederaveniu dvanástnika, následkom čoho bolo vážne poškodenie zdravia pacienta a komplikácie privodili jeho smrť.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že je nesporné, že pacient bol laparoskopicky operovaný zamestnancami žalobcu ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti. Rovnako je nesporné, že pri operácii – cholecystektómii pre lithiasis – boli zistené početné zrasty, pričom operácia bola vykonaná laparoskopickým spôsobom. V konaní nebolo sporné ani to, že po operácii boli zistené komplikácie a pacient bol u žalobcu reoperovaný. Pri reoperácii sa zistilo prederavenie dvanástnika pacienta.

Z dodatočných vyjadrení účastníkov konania na pojednávaní krajský súd zistil, že aj pri existencii zrastov je možné viesť operáciu laparoskopickým spôsobom. V konaní bola sporná tá skutočnosť, či k poškodeniu a následnému prederaveniu dvanástnika došlo v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti pri laparoskopickej operácii, alebo z iného dôvodu, ktorý nezavinil žalobca. Táto skutočnosť nebola správnymi orgánmi jednoznačne zistená. Dôkazom toho je aj konštatovanie v prvostupňovom rozhodnutí, ktoré odvolací správny orgán potvrdil, podľa ktorého úrad vychádzal v konaní zo stanovísk konzultantov z odboru chirurgie. Podľa stanoviska dvoch konzultantov žalobca porušil povinnosť poskytovať starostlivosť riadne a podľa iných dvoch táto povinnosť nebola porušená. V odôvodnení nie sú konzultanti uvedení, a preto tento dôkaz nie je možné verifikovať. Prvostupňový správny orgán však nezdôvodnil, prečo sa priklonil práve k stanoviskám tých konzultantov, ktorí sa mali vysloviť, že žalobca porušil povinnosť poskytnúť zdravotnú starostlivosť riadne.

Krajský súd konštatoval, že porušenie povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne podľa rozhodnutí správnych orgánov spočíva v tom, že laparoskopická operácia nebola konvertovaná na klasickú. Z vyššie uvedených zistení a z výpovedí účastníkov však vyplýva, že vykonávanie operácie laparoskopickým spôsobom aj pri existencii zrastov je možné, a preto samo o sebe nie je porušením povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne tak, ako to vyžaduje § 4 zákona o zdravotnej starostlivosti. Z týchto dôvodov, ak operatér poskytovateľa zdravotnej starostlivosti nekonvertoval laparoskopickú operáciu na klasickú, nie je to porušením povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne. Z tohto pohľadu je potom právne irelevantné, akým spôsobom sa operácia vykoná. Aj pokiaľ sa operácia vykoná laparoskopickým spôsobom, nemusí to mať za následok poškodenie dvanástnika a jeho následné prederavenie. Právne relevantná je tá skutočnosť, či poskytovateľ zdravotnej starostlivosti poskytol zdravotnú starostlivosť správne. Rozhodnutie odvolacieho orgánu však konštatuje porušenie povinnosti v tom, že operácia nemala byť vykonaná laparoskopickým spôsobom a mala byť konvertovaná na klasický spôsob. Táto skutočnosť však sama o sebe nespôsobilá komplikácie a tie následky, ktoré sú uvedené v rozhodnutí odvolacieho orgánu ako aj prvostupňového správneho orgánu a ku ktorým aj v skutočnosti došlo. Pokiaľ sa v rozhodnutí konštatovalo, že porušenie zdravotnej starostlivosti spočíva v tom, že operácia ktorá bola vykonaná laparoskopickým spôsobom sa nekonvertovala na klasickú, ide o neprávne právne posúdenie. Z týchto dôvodov súd zrušil napadnuté rozhodnutie v časti o uložení pokuty. Vzhľadom na to, že súd zrušil odvolacie rozhodnutie bolo potrebné zrušiť aj prvostupňové rozhodnutie (§ 250j ods. 2 O.s.p).

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Navrhoval, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne. Žalovaný sa nestotožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici a tvrdí, že správne právne posúdil § 4 ods. 3 zák.č. 576/2004 Z.z. Žalobca neposkytol zdravotnú starostlivosť pacientovi P. M. správne.

Žalovaný zotrval na stanovisku, že prvotnou príčinou, ktorá viedla k zhoršovaniu zdravotného stavu pacienta, bola operačná komplikácia. Ak sa žalobca rozhodol dokončiť operáciu laparoskopicky bez konvertovania, mala byť na záver urobená podrobná a dôkladná revízia, pri ktorej sa mohlo termické poškodenie duodéna vedúce k nekróze a neskoršej perforácii odhaliť. Podrobná revízia dutiny brušnej nie je v zdravotnej dokumentácii zaznamenaná, a preto je tvrdenie žalobcu o revízii dutiny brušnej zavádzajúce. Žalobca sa pri konvertovaní laparoskopickej operácie na klasickú mohol s väčším prehľadom v operovaných štruktúrach vyhnúť problémom a ich následkom, pretože buď by nebolo došlo k perforácii dvanástnika alebo by sa bola komplikácia hneď rozpoznala. Žalobca mal aj pri laparoskopickom dokončení operácie bezprostrednú možnosť rozpoznania komplikácie dôkladnou záverečnou revíziou dutiny brušnej a aj včasným pooperačným rozpoznaním komplikácie mohol predísť vážnym komplikáciám perforácie dvanástnika, čo sa v danom prípade nestalo.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 27.05.2009 k odvolaniu žalovaného navrhoval, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Zotrval na svojom stanovisku, že samotné nekonvertovanie laparoskopickej operácie na klasickú nie je porušením § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. Stotožnil sa s výrokom rozsudku krajského súdu. Rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu jednoznačne konštatuje porušenie povinností v tom, že operácia nemala byť vykonaná laparoskopickým spôsobom a mala byť konvertovaná na klasický spôsob. Pre tieto tvrdenia žalovaného neexistujú podľa žalobcu relevantné dôkazy a takéto tvrdenia nie sú akceptované ani odbornou chirurgickou obcou. Tvrdenie, že po operácii žľníka nebola urobená revízia sa opiera o nález v operačnom protokole. To, že revízia nie je opísaná však nie je dôkazom, že nebola vykonaná. Vzhľadom k závažnosti prípadu malo byť dokazovanie doplnené o výpoveď operátora, resp. členov operačného tímu. Termické poškodenie duodéna nie je nikde v zdravotnej dokumentácii uvedené a zaznamenané a správny orgán na túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní nepoukázal. Vo svojom rozhodnutí správny orgán žalobcovi nevytýkal iné nedostatky. Ani samotnú perforáciu neoznačil za pochybenie. Pitevná správa neuvádza, kedy k perforácii došlo.

Žalobca sa stotožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici pri konštatovaní, že sa druhostupňový správny orgán nevysporiadal s námietkou žalobcu v rozklade, ktorou poukazoval na pitevný protokol. Tvrdenie žalovaného, že v prípade krvácania toto malo priamu súvislosť s pooperačným stavom pacienta, je značne zavádzajúce. V pitevnej správe sa uvádza, že došlo k poškodeniu dvanástnika, ale je tam uvedené aj to, že táto komplikácia (perforácia) bola liečená operáciou a reoperáciou. Pri zrástoch, aké mal pacient sa táto komplikácia môže vyskytnúť aj erudovanému chirurgovi, avšak keď sa včas rozpozná a lieči – reoperuje – nie je možné takýto postup označiť za non lege artis. Je pravdou, že kanylácia hrudnej dutiny sa vykonávala pre komplikáciu, ktorá mohla mať súvis s ťažkým pooperačným priebehom, avšak priamou príčinou tohto masívneho krvácania, ktoré v konečnom dôsledku urýchlilo smrť pacienta bolo pitevnou správou popísané

jatrogénne poškodenie vetiev pľúcnej artérie pri zavádzaní kanyly personálom zvolenskej nemocnice.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že skutkový stav zistený správnymi orgánmi (po úprave skutku súdom) vo veci je dostatočný na rozhodnutie, a preto rozhodnutie krajského súdu ako aj žalovaného v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. vo výroku o uloženej pokute zmenil, pričom súčasne upravil skutok zistený žalovaným tak, že z neho vypustil slovné spojenie „a komplikácie privodili jeho smrť“.

Najvyšší súd zistil, že spor medzi účastníkmi konania spočíval v skutkovej stránke veci a následne v právnej kvalifikácii zisteného skutku ako porušenia povinnosti ustanovenej § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 576/2004 Z.z.).

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 576/2004 Z.z.). **poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne.** Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí ustálil skutok nasledovne: „... *pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientovi P. M. v dňoch 9. júla 2007 – 13. júla 2007 ošetrojúci zdravotnícki pracovníci žalobcu pri operácii žľčníka laparoskopickou metódou pri početných zrastoch v operačnom poli nekonvertovali chirurgický zákrok na klasický, čím došlo k poškodeniu a následnému prederaveniu dvanástorníka, následkom čoho bolo vážne poškodenie zdravia pacienta a komplikácie privodili jeho smrť*“.

Prvou a základnou spornou skutkovou otázkou bolo, či nekonvertovanie laparoskopickej operácie na klasickú pri zistení početných zrastov v operačnom poli „v danom prípade, u daného pacienta a za daných okolností“ (nie vo všeobecnosti) možno posúdiť ako porušenie povinnosti poskytovateľa zdravotnej starostlivosti (v danom prípade žalobcu) poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Najvyšší súd poukazuje na to, že ide o odbornú otázku na ktorú sa vzťahuje správna úvaha žalobcu (§ 245 ods. 2 O.s.p.), ako odborného orgánu vykonávajúceho dohľad nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Túto odbornú otázku vysvetlil pracovník žalovaného MUDr. E. K., samostatný odborný referent – špecialista na oddelení dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou na pojednávaní dňa 31.03.2009 pred krajským súdom tak, že „... *expresis verbis nie je stanovené, že pri rozpoznaní zrastov je nevyhnutná konverzia laparoskopickej operácie na klasickú, avšak*

podľa jeho názoru v operácii môže pokračovať len skúsený operatér a po vykonaní operácie týmto spôsobom musí byť vykonaná cieľená revízia dotknutej časti brušnej dutiny. Vykonanie revízie nebolo vyznačené v operačnom protokole“.

Pracovník žalovaného MUDr. L. K. na pojednávaní pred najvyšším súdom dňa 26.11.2009 uviedol, že „... pre pokračovanie po zistení sťažených podmienok by bolo riešením konvertovať operáciu na klasický typ s otvorením dutiny brušnej a získaním širokého prehľadu o operovaných útrobach. Druhou možnosťou vhodnou pre skúseného chirurga je za zvýšenej pozornosti pokračovať v laparoskopickom vedení operácie a urobiť pred uzavretím brušnej dutiny záverečnú revíziu. Podľa operačného protokolu táto záverečná revízia urobená nebola, rovnako nebolo urobené identifikovanie termického poškodenia dvanástnika. V prípade buď konvertovania na klasickú alebo pri dôkladnej záverečnej revízii pred uzavretím laparoskopických portov do dutiny brušnej by bolo bývalo zistené termické poškodenie dvanástnika“.

Najvyšší súd zistil, že nie je spornou skutočnosť, že vykonanie revízie nebolo vyznačené v operačnom protokole. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 576/2004 Z.z.), neoddeliteľnou súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti je vedenie zdravotnej dokumentácie (§ 2 ods. 6). Vedenie zdravotnej dokumentácie je súčasťou poskytovania zdravotnej starostlivosti. Riadne vedenie zdravotnej dokumentácie umožňuje kontrolu zdravotnej starostlivosti a „chráni“ poskytovateľa zdravotnej starostlivosti pred tvrdením, že určité úkony urobené neboli.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že ide o odborné právne otázky pre ktorých je úrad ako orgán dohľadu kompetentný vysloviť svoj odborný právny názor v rámci správnej úvahy.

Podľa § 245 ods.2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Súd na základe obsahu spisu a následného odborného vysvetlenia špecialistu žalovaného si vytvoril úsudok, že záver žalovaného, že v danom prípade mala byť operácia konvertovaná na klasickú. Potvrdením tohto záveru je samotná skutočnosť, že bola uskutočnená reoperácia pacienta (klasickým spôsobom), ktorá odhalila práve tie veci, ktoré mohli byť zistené konvertovaním operácie na klasickú už pri laparoskopickej operácii, t.j. veci ktoré mohli byť odhalené „otvorením dutiny brušnej a získaním širokého prehľadu v operovaných útrobach pacienta“.

Správna úvaha žalovaného je zrozumiteľne vysvetlená i pre neodborníka. Súd prvého stupňa správne na pojednávaní zisťoval dopytom u žalobcu a zistil, že zrasty neboli známe pred operáciou a boli rozpoznané až pri samotnej operácii.

Samotný žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že „... pri zrastoch, aké mal pacient sa táto komplikácia môže vyskytnúť aj erudovanému chirurgovi, avšak keď sa včas rozpozná a lieči – reoperuje – nie je možné takýto postup označiť za non lege artis“.

Z uvedeného si súd ustálil, že zistenie zrastov v operačnom až počas laparoskopicky vykonávanej operácie bolo novou skutočnosťou, s ktorou operatér v rámci prípravy operácie nepočítal. Táto okolnosť preto vyžadovala určitú odbornú reakciu a zvýšenú opatnosť zo strany operatéra, ktorá sa v danom prípade mala prejaviť buď v konvertovaní chirurgického zákroku na klasický, alebo následnej podrobnej revízii dutiny brušnej so zvýšenou pooperačnou pozornosťou a bdelosťou na včasné rozpoznanie potenciálnych rizík vyplývajúcich z dokončenia operácie laparoskopickým spôsobom. Keďže žalovaný revíziu dutiny brušnej nezaznamenal do operačného protokolu logicky z tohto vyplýva, že mal konvertovať na klasickú. Zaznamenanie revízie do protokolu by totiž signalizovalo určite jemu i ďalšiemu zdravotníckemu personálu dbať na zvýšenú pozornosť.

Pokiaľ ide o následok v podobe smrti pacienta, súd konštatuje, že táto skutočnosť nie je z obsahu administratívneho spisu jednoznačne preukázaná podľa skutkového stavu ku dňu napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, prvá veta O.s.p.). Súd preto pristúpil k úprave skutku a vypustil skutkovú časť vety „... komplikácie privodili jeho smrť“. Žalobca totiž tvrdí, že príčinou smrti pacienta bola aj šok z vykrvácania, pretože mal v pľúcach 2,5 litra krvi. Určenie miery príčinnej súvislosti by v tejto časti vyžadovalo doplnenie dokazovania, nad rámec tohto konania, pretože je nesporné, že k poskytnutiu zdravotnej starostlivosti nedošlo v tomto prípade správne. Súd preto ustálil skutok v rozsahu, ktorý podľa jeho názoru nesporne vyplýval z administratívneho spisu a uložil primeranú sankciu.

Podľa § 250i ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občiansko-právnych, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, o peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. **Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté.** Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku, pričom súd dotknutý výrok zmení. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred správnym orgánom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil žalobcovi v súlade s § 250j ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku a § 64 ods. 2 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z.z. pokutu vo výške 5 000 € , keď mal súd preukázaný skutok v upravenej podobe tak ako je uvedený vo výroku rozsudku. Najvyšší súd v súvislosti s doteraz nepreukázanou časťou skutku znížil pokutu oproti napadnutému rozhodnutiu žalovaného z 200 000,-- Sk na 5 000 €. Najvyšší súd v zmysle § 250i ods.1, prvá veta O.s.p. vychádzal zo skutkového stavu podľa obsahu administratívneho spisu, v čase napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p. a § 250k ods. 1 prvá veta O.s.p. a neúspešnému žalobcovi nepriznal ich náhradu, žalovanému v tomto konaní trovy nevznikli a ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 26. novembra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková